

Hitünk igazságainak osztályozása

Ige: Róm 13:8-14 és 14:1-6

Jelen számunkban...

- Munkakongresszus Szatmáron
- Bemerítés Szamosújváron
- EBAVISZ-konferencia Kolozsváron
- Kórustalálkozó volt Váradon
- Karmesterképző Szilágybagoson
- Az ébredés, amire szükségünk van (ifirovat)

„Isten nem folytonos mozgásban lévő gépeknek teremtett bennünket, akik saját energiájukból őrlik végig az életet. Úgy alkotott meg minket, hogy szükségünk legyen Rá, hogy megtapasztaljuk a tőle jövő «kegyelmet kegyelemre» (Jn 1:16). Az ő végtelen kegyelme és a mi végtelen szükségünk találkozása az oka annak, hogy az evangélium a «megújult életet» (Róm 6:4) a keresztyén élet normájaként mutatja be – nemcsak a megtéréskor, hanem azt követően is folyamatosan, sőt pillanatról pillanatra. Máshogyan nem is lehetne.”

Kíváncsi vagyok a bibliai hitigazságok osztályozásának kérdésével foglalkozni, de felvetődik a kérdés, miként végezhetjük el minél célravezetőbben ezt a csoportosítást? Ismerős számunkra az egészségügyben használt *triázs* kifejezés. Ez a beérkező betegek osztályozását jelenti, ugyanis nem egyformán sürgős az eljárás akkor, ha valakinek a tyúkszeme fáj, vagy ha a nyaka véres.

20 évvel ezelőtt jelent meg a *teológiai triázs* fogalma, ami azt jelenti, hogy a teológia is osztályoz, csoportosít alapelveket elsődleges, másodlagos, harmadlagos, vagy éppen negyedleges kategóriába. Mi most három kategóriába soroljuk ezeket. Gondolatmenetünk alátámasztására a Bibliában is megtalálhatjuk az egyes igazságok osztályozását. A törvény különbséget tesz a szándékosan, kitervelten elkövetett bűnök és a véletlenül, tévedésből elkövetett vétések között. Következésképp ezek büntetése is más: egyiket súlyosabban bünteti a törvény, mint a másikat. Olykor elhangzik a gyülekezetben, hogy „nincs kis bűn vagy nagy bűn”, s bár elsőre megkérdőjelezzük ezt az állítást, – mert a bűn zsoldja egyformán a halál, legyen szó kis, vagy nagy bűnről –, az Újszövetség alapján nem mondhatjuk, hogy nincs különbség a bűnök közt (Mt 10; Mt 11). A kíváncsággal együtt nő a felelősség is. Ugyanez látjuk a Jn 19:11-ben: „Nagyobb bűne van annak, aki engem a te kezébe adott, te náladnál”. A Mt 22:34-40-ben olvasunk arról, amikor odament valaki az Úr Jézushoz és megkérdezte, hogy: „Mester, melyik a legnagyobb parancsolat a törvényben?” Erre mit mondott Jézus? Hogy „mindegyik egyforma”? Nem, hanem egyetértett a kérdezővel, hogy valóban van egy legnagyobb parancsolat. Ha tehát Jézus Krisztus szerint van első és második legfontosabb parancsolat, továbbmehetünk, és feltehetjük a kérdést, hogy vajon melyik lehetett volna a harmadik vagy a negyedik parancsolat...?!

Nos, érdekes megfigyelni, hogy amikor Jézus Krisztus elmondta, melyik az első és második parancsolat, egyiket sem a tízparancsolatból vette, hanem az 5Móz 6:5-ből, illetve a 3Móz 19:18-ből. Ez kissé relativizálja a tízparancsolatot, mert míg a tízparancsolat benne van ebben a kettőben, ettől a kettőtől függ az egész törvény, beleértve a tízparancsolatot is. >>>

Munkakongresszus lesz Szatmárnémetiben

Isten segítségével a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége munkakongresszust tart 2026. március 28-án, 10 órai kezdettel Szatmárnémetiben, a magyar baptista imaházban. Szeretettel kérjük a Szövetséghez tartozó gyülekezeteket, hogy a kongresszuson a Belső Szabályzat 43. cikkelye alapján képviseltessék magukat: • 20-50 tag között: 1 képviselő • 51-100 tag között: 2 képviselő • 101-150 tag között: 3 képviselő • 151-200 tag között: 4 képviselő • 201-250 tag között: 5 képviselő • 251-300 tag között: 6 képviselő • 301-350 tag között: 7 képviselő • 351-400 tag között: 8 képviselő. Ezen felül minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő. A 20-nál kevesebb taglétszámú gyülekezetek és a leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát! Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztorokon kívül küldhetnek még egy képviselőt. A nyugdíjas lelkipásztorok tiszteletbeli meghívottak a kongresszusra.

A Szövetség Tanácsa által meghatározott napirendi pontok megtárgyalása után igehirdetéssel és imádsággal fogjuk befejezni az alkalmat.

Imádkozzunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat, és hogy mindenek ékesen és jó rendben történjenek!

Szeretettel az Úr Jézusban, **Rajna Ottó**, főtítkárr

Meghívó az Egyedülálló Nők Országos konferenciájára

Kedves egyedülálló nők, lányok, özvegyek és elvált testvérnők! Istenünk nagy szeretetéből, **2026. április 17-19** között országos konferenciát tartunk a **Rehobot táborban (Drăgan völgye)**. Szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt! A konferencia témája: „..., de az Úr mellém állt...” (2Tim 4:17) Mivel ez már a 10. ilyen alkalom, lesz egy kis hálaadó visszaemlékezés is ezen a hétvégén, amire ugyancsak szeretettel várunk benneteket! Támogatott **részvételi díj: 350 Ron**. Jelentkezni lehet **Kui Juliánnánál a 0757 898 930** és **Borzási Mártánál a 0735 500 170** telefonszámokon, **április 10-ig**.

>>> Azt is tudjuk, hogy a törvény előírta a szombat megtartását, de ezzel egyidőben azt is elrendelte, hogy a fiúgyermeket a nyolcadik napon körül kell metélni. Mi történik azonban, ha a nyolcadik nap szombatra esik? A zsidók is észrevették, hogy nem lehet egyszerre megtartani a szombatot és a körülmetélés törvényét, ha a nyolcadik nap szombatra esik. Jézus Krisztus maga is elismeri a Jn 7:22-23-ban, hogy a fiúgyermek körülmetélhető nyolcadnapon, ha az szombatra esik. Mert a körülmetélés törvénye fontosabb, mint a szombat törvénye.

A Biblia tehát kategorizálja a hitigazságokat. Nem azt mondjuk ezzel, hogy egyik fontos, a másik pedig nem, hanem azt, hogy vannak fontosabbak és kevésbé fontosak. Pál a korintusiaknak írt első levelében azt mondja: „Azt adtam előtökbe néktek, főképpen, amit én is úgy vettem, hogy Jézus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint, és eltemette-tett, és hogy feltámadott a harmadnap az írások szerint, és megjelent” (15:3-4). Amit tehát ebben a két versben mond, azt „főképpen” érti, rangsorolja.

Arról is beszél a levélben, hogy ha valaki nem házas, akkor nősüljön-e meg vagy sem, menjen-e férjhez, vagy sem. Elmondja a saját véleményét, de hozzáteszi, hogy „nem vétkezik, ha férjhez megy”. Ez tehát vélemény kérdése. Van tehát az egész Bibliában valami, ami a summája, lényege az egésznek, s ami Jézus halálával és feltámadásával kapcsolatos.

A Róm 13-14 beszél a törvényről, amely azt mondja, hogy „szeresd felebarátodat!” Ez mindenkire nézve, mindenütt, mindig érvényes, mert törvény. De ezzel egyidőben a 14. rész úgy kezdődik, hogy: „A hitben erőtlent fogadjátok be, nem ítélgessétek vélekedéseit”. Tehát a hitben erőtlennek vannak vélekedései, van véleménye, és a véleményével együtt be kell fogadnunk, nem ítélgessétek őt. Azonban senki sem mondhatja, hogy „az én véleményem márpedig az, hogy én lophatok, miközben a te véleményed az, hogy nem lophatsz. Te paráználkodsz, én lophatok...” A törvény nem tesz kivételt: érvényes mindenkire, mindig, mindenütt. A vélemény kérdése azonban más. Ebből kiindulva szeretnénk az olvasó elé tárni három kategóriát azzal kapcsolatban, hogyan csoportosíthatjuk a bibliai hitigazságokat.

Az első kategóriába tartozó hitigazságok **az üdvösséget érintő kérdések**. Ezek olyannyira fontosak, hogy ha ezekben nem tudunk egyetérteni, akkor nemcsak hogy nem férünk meg egy vallásfelekezetben, hanem az ezzel egyet nem értőket nem is tekintjük keresztyénnek, hívőnek. Ezek közé tartozhatnak az evangéliumi hitelveket tagadó liberális teológusok, vagy a megtérés nélkül élő, kulturális, névleges keresztyének, akik nem születtek újjá. Mik tartoznak ezekhez az üdvösséget érintő kérdésekhez?

■ Ide tartozik az, hogy **mit hiszünk Bibliáról**. Hisszük, hogy az ihletett, abszolút tekintéllyel bír, szükséges az üdvösség útjának megismeréséhez, elégséges az üdvösség és Isten megismeréséhez, és érthető arra nézve, hogy hogyan üdvözülhetünk.

■ Hogyan tekinthetnénk hívőnek azt, aki **Istent illetően nem vallja a Szentháromságot**, hogy egy Isten létezik három

személyben – Atya, Fiú, Szentlélek – és mindegyik személy teljesen Isten? Isten egy, az Atya nem a Fiú, a Fiú nem az Atya, de mindegyik teljesen Isten. Mi hisszük, hogy Isten független, személyes, transzcendens és egyszerre immanens, Ő a teremtő, a megváltó, szerető Isten.

■ **A teremtésről** hisszük, hogy ennek a világnak Isten a teremtője, hogy Ádámot és Évát a saját képére teremtette, az elsőt a föld porából, utóbbit pedig az első oldalbordájából, és az egész emberiség tőlük származik.

■ Hiszük azt is, hogy **az ember által jött a bűn a világba**, és lett ez a világ átkozottá. Eredetileg minden jó volt.

■ **Jézus Krisztus személyét illetően** valljuk, hogy személyében egy, de a természete kettős: egy isteni természet és egy emberi természet. Ő Isten öröktől fogva, és ember a megtestesülése óta. Ami a munkáját illeti, Jézus Krisztusnak van egy engesztelő munkája a kereszten a bűneinkért, és van a feltámadása dicsőségben, meg az uralkodásunkért.

■ **Ami az üdvözülés és megigazulás útját illeti**, az egyedül kegyelemből, hit által történik. Ez az elsődleges kategóriába tartozik, és arról szól, hogy hogyan üdvözülünk.

■ Hiszük, hogy **minden Isten dicsőségére van**, és ez a legvégső cél. A mi üdvözülésünk, bűnbocsánatunk, örök életünk is cél, de a legvégső cél Isten dicsősége mindezekben.

■ **Van egy reménységünk, hogy Jézus visszajön** dicsőségben, hatalommal, láthatóan, és feltámadnak a halottak, lesz ítélet, és lesz új ég és új föld, valamint lesz kárhozat.

■ Hiszük, hogy **az evangélium jó hír** arról, amit Isten tett, és ezt a Bibliában mondja el Isten nekünk. Ezért, mivel Isten két lépésben állítja helyre ezt a világot számunkra, – most lelkiileg, bűnbocsánat útján, később pedig, amikor az egész eget meg földet újjáteremti az újjáteremtés útján – **mi nem hiszünk a jóléti evangéliumban**. Azt hamisnak, tévesnek tartjuk. Isten nem ígért nekünk e földön sem gazdagságot, sem egészséget, bár, természetesen, megadhatja bármelyiket, ahogy Ő kinek-kinek jónak látja.

■ János első levelében **három fő téma** van kidomborítva: ki az, aki **cselekszi** az igazságot, aki engedelmes az igazságnak; ki az, aki **hiszi**, hogy Jézus a Krisztus, testben megjelent Messiás, és ki az, aki **szereti** az atyjafiát. Aki ezeket cselekszi, az újjászületett, Istentől született ember, ezt mindhárommal kapcsolatban kijelenti az ige. Aki viszont ezeket nem hiszi és nem cselekszi, az nem Istentől született ember.

Ezen a területeken tehát nem alkudhatunk meg mondván, hogy a Biblia félig ihletett, félig nem. Van, aki azt mondja: „elhiszem, hogy a Biblia az üdvösségre nézve nekünk ad eligazítást, de amikor beszél a világról meg a bolygókról, a napról, holdról, a keletkezésről, akkor ezeket nem hiszem el, hogy Isten teremtette volna”. Ezekért a hitigazságokért késznek kell lennünk bármit vállalni – akár az életünket is kockáztatni –, mert számunkra ezek fontosabbak, mint a saját életünk. Ezek a hitigazságok megosztottságot eredményeznek hívők és nem hívők között: aki hisz bennük, hívőnek tartjuk, aki nem, azt nem tekintjük annak.

Nézzük meg most **a második kategóriát!**

A második kategóriába tartozó hitigazságok **a felekezete- ket érintő kérdések**. Ha ezekben a kérdésekben nem tudunk egyetérteni, a földön nem tartozunk egy közösséghez, egy felekezethez. Az első kategóriába tartozó hitigazságokban azonban, ha egyetértünk bennük – például abban, hogy az üdvösség hit által lehetséges, csak Krisztusban és kegyelem- ből, valamint, hogy a Biblia tekintélye számunkra meghatá- rozó –, akkor elmondhatjuk, hogy hívő emberek vagyunk. A második kategóriába tartozó hitigazságokban való külön- ségek miatt azonban földi közösségben nem feltétlenül va- gyunk együtt. A mennyországban majd minden tisztázódik, de ezen a világon még külön utakon járunk. Ezért létezik olyan sok vallásfelekezet: pünkösdiel, karizmatikusok, re- formátusok, testvérgyülekezetek, baptisták – ahová mi is tartozunk –, és így tovább. De miben különböznek ezek a fe- lekezetek? Néhány válasz.

■ **A gyülekezetvezetés kérdése**. Egyesek szerint egy püs- pök kormányozza az egyházat, tehát van a közösségek felett egy személy – pl. az **episzkopális egyházban** a püspök, vagy a katolikus egyházban a pápa –, és amit ő mond, mindenki számára érvényes.

■ Mások úgy vélik, hogy a gyülekezetet **a presbiteriánus egyházkormányzás** kell jellemezze, amikor egy presbiteri zsinat, szinódus döntései irányítják a gyülekezetet. Viszont a helyi gyülekezetek a fenti esetek egyikében sem szólnak bele közvetlenül a döntésekbe, még ha delegálnak is tagokat a szinódusba.

■ A harmadik forma, amelyet mi is vallunk, **a kongregaci- onalista gyülekezetvezetés**. Ebben – bár egyes kongregacio- nalista egyházaknál nincs előjáró – mi úgy hisszük, hogy a gyülekezetben vannak előjárók: pásztorok, presbiterok és bizottsági tagok, akik a gyülekezet jóváhagyásával végzik a munkájukat.

Nálunk tehát a gyülekezet is részt vesz a döntéshozatal- ban. Nem arról van szó, amikor kis jelentőségű ügyekben kell dönteni, hanem arról, hogy kit választunk meg lelki- pástornak, kit fogadunk be tagként bemenítés vagy költözés útján, illetve kit kell megfegyelmezni – ezekben a gyülekezet együtt dönt. A vezetők, az előjárók javaslatot tesznek, a gyü- lekezet pedig jóváhagyja. Ennek alapját az ApCsel 6-ban ta- láljuk, ahol az apostolok felvetették, mi lenne helyes, és a gyülekezetből választottak ki hét embert, akiket aztán fel- avattak. Az ApCsel 15-ben először a gyülekezet fogadta Pált és Barnabást, majd az apostolok és a vének külön tárgyalták meg az ügyüket. Nagy vita támadt ugyan, de végül egyetér- tésre jutottak. A testvériség és a gyülekezet jóváhagyása is szerepet kapott, ami tetszett a Szentléleknek is.

Felmerül a gyülekezeti tisztségek kérdése is: hány tisztség van az egyházban? Szerintünk presbiter és diakónus, és a presbiterok közül néhányan teljes idejű szolgálatot végez- nek, őket nevezük pásztoroknak. Más felekezetek több tisztséget gyakorolnak. (...*folytatjuk*) **(Dr. Borzási Pál)**

– A cikk a 2025-ös missziókerületi konferenciákon elhangzott előadás rövidített változata

Bemerítés Szamosújváron

„Eltemetve Ővele a keresztség által, hogy új életben járjunk!” (Róm 6:4)

Istennek legyen hála, hogy az elmúlt év utolsó negyedében ismét megmozdult a víz Szamosújváron, Krisztusunk drága kegyelméből. A két bemerítkezővel: Antal Emíliával és Csorba Margittal együtt a jelenlévők ismét átéltük azt a pillanatot, amikor a Szentlélek által megtisztult élettel szövetséget kötöttek, és a már szövetségesek megújítottuk azt. Pap Lénárd, vendég lelki-

pásztor testvérünk felhívta figyelmünket, hogy Krisztusban oltattunk be a szelíd olajfába, és vele eggyé letünk az Ő halálának hasonlatosságában, hogy az Ő feláldozásában is részesek legyünk. Mert tudjuk, „ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy Vele együtt élni is fogunk” (Róm 6:8). Örömmel hallgattuk a két fehérruhás bizonyágtételét, akik a mezőveresegyházi leánygyülekezet tagjai lettek. A szamosújvári körzet testvérisége együtt ünnepelt közös ebéddel is ápolva a testvéri közösséget. Az Úr kegyelmében és hűségében bízunk, hogy aki elkezdte bennünk a jó munkát, véghez viszi azt a Krisztus Jézus napjára. (kfv)

Spirálos tervezőnapár 2026-ra

Továbbra is kapható a Szövetségnél a spirálos tervező-naptár 2026-ra. A kiadvány 12 színes fotóval illusztrált oldalt tartalmaz, terveződobozzal minden napra. Ezekbe bejegyezhetők a tennivalók, évfordulók, közelgő események. Az ára 25 lej.

„Gyermekeink védelmében”

– vasárnapi iskolai tanítók és pedagógusok konferenciája

Isten kegyelméből a címben szereplő mottóval 2026. január végén került megszervezésre a Vasárnapi Iskolai Tanítók és Pedagógusok Országos Konferenciája, amelynek a Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezet adott helyet. A konferenciát indító dicsőítésben és áhítatban a Nagyvárad-rogériuszi gyülekezet csapata vezettetett. Ezután Borzási Dávid részéről hallgathattunk meg előadást azokról a veszélyekről, amelyeknek a mai kor gyermekei vannak kitéve. Olyan gyakorlati tanácsokat is bemutatt, amelyek által egy vasárnapi iskolai tanító, pedagógus vagy szülő segítséget nyújthat abban, hogy a gyermekek védekezni tudjanak ezekkel a veszélyekkel, hatásokkal, tanításokkal szemben.

Az előadás során több veszély is szóba került, amelyekkel a mai gyermekek szembenéznek: szorongás, depresszió, mentális betegségek, szerhasználat, öngyilkossági gondolatok. Ami meglepő és egyben szomorú, hogy ezek a veszélyek már az általános iskolás korban felfedeztetők, és a kitettség korhatár évről-évre csökken. Dávid ezeket veszélyforrásokat négy kategóriába sorolta: a technológia, a kortársak befolyása, a kulturális hatás és a bűnös, emberi természet. Léven, hogy gonosz időket élünk, az előadás még inkább megerősített bennünket abban, hogy felelősséggel tartozunk gyermekeinkért, és megerősítsük őket abban a tiszta tanításban, ami Istentől jön (2Tim 4:2). Keresztyén pedagógusokként, vasárnapi iskolai tanítókként, szülőkként felelősek vagyunk abban, hogy a tiszta ígét hirdessük gyermekeinknek alkalmas és alkalmatlan időben. Az előadást követő szünetben tea és kávé mellett közösséget ápolhattak egymással a résztvevők, majd fórumbeszélgetés következett, ami lehetőséget adott a résztvevőknek feltenni kérdéseiket. A válaszadásban egyetemi tanárok is segítettek, betekintést nyújtva azokba a kihívásokba, amelyekkel a saját szakterületükön (kémia, sport, szociális munka, informatika, teológia) találkozhatnak a fiatalok oktatása közben, és azokról a változásokról, amelyeket a digitális és posztmodern kor hozott magával.

A technológia egyszerre a kultúrmandátum része és a Bábel-szindróma hordozója

Technológiai veszélyek

- Neurológiai erőzítő
- Identitás és közösség válsága
- „Tiltott gyümölcs”

Bibliai pedagógiai válasz

- Csend és elmélyülés
- Testi jelenlét
- Természetes ellenpontok
- Kritikus médiaértés
- Hiteles felnőttpélda

A fórumbeszélgetést követően rövid igei üzenet hangzott el Szabó László lelkipásztor részéről arról, hogy bár az idők gonoszak, Isten oltalma körülölel bennünket, gyermekeinket, mint a madár, aki szárnyaival oltalmazza fiókáit. A konferencia közös ebéddel zárult.

Hálás a szívünk elsősorban Istennek, hogy létrejöhetett ez a konferencia, és pedagógusok, vasárnapi iskolai tanítók együtt lehettünk az Ő jelenlétében, és épülhetünk lelkileg. Ugyanakkor hálásak vagyunk a Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezetnek is, hogy helyet adott a konferenciának. Minden kisebb-nagyobb szolgálatért köszönettel tartozunk, legyen szó dicsőítés-vezetésről, technikai jellegű szolgálatról, vagy a tea, a kávé és az ebéd elkészítéséről, felszolgálásáról. Isten áldjon meg minden pedagógust és vasárnapi iskolai tanítót, hogy eszköz lehessen abban, hogy egy egészséges generáció növekedjen, amely az Istentől jövő igazság útján jár!

János Rebeka

A technológia tág értelemben arról szól, hogy a világban levő elemeket újrendezzük. A zenészek a hangokat, a digitális világ a szilícium részecskéket. Mikrocsipet alkot belőle, szoftvert tölt fel rá, és alkot vele. A kémikusok gyógyszer alkotnak. És, ha helyesen van használva, minden technológiai vívmány a kulturális mandátumot, az uralkodásra való felszólítást valósítja meg. Sőt, Isten kegyelme az, hogy a technológia vívmányaival a bűn romboló hatását vissza lehet valamennyire szorítani. Mekkora áldás, amikor egy elterjedt és nehezen gyógyítható betegségre gyógymódot fedeznek fel! Vagy amikor digitális eszközökkel megoldanak olyan kérdéseket, amelyek sokáig fejtlenséget okoztak a bűn miatt romlott világban.

Ugyanakkor a technológiában van egy Babel-szindróma, amikor azzal, amin uralkodunk, visszaélünk, és autonómiára törekszünk Istennel szemben. Úgy gondoljuk, hogy kis istenekké válunk, függetlenedni akarunk, énközpontúak leszünk; úgy gondoljuk, hogy az értünk van, és nem azért, hogy sáfárkodjunk, szolgáljunk vele.

Amikor a gyermeknek odaadod az okostelefont, világképet közvetítesz vele. Azzal, ahogy használod, ahogy önkéntelenül bemutatod, hogyan élsz vele, a gyermeknek világképet, teológiai képet is átadsz.

Tehát nemcsak technológia van, teológia is van mögötte. Milyen világképet adsz át a gyermeknek, amikor a technológiával szembesíted? És milyen veszélyeket rejt a technológia? Hát mindenekelőtt egy mesterséges valóságot hoz létre és a gyermekek, felnőttek ebbe lépnek be.” (...)

Az előadás visszanézhető az első fotó alján levő qr-kódon.

„A jó erkölcsöt megrontja a rossz társaság” (1Kor 15,33)

A pixelek felnagyítják a kortársbefolyást

- A bölcsesség forrásának áthelyeződése
- Jellembeli torzulások

A szerető felnőtt befolyás helyreállítása

1. Hiteles felnőtt környezet
2. A gyülekezeti védőháló
3. Pásztorló és mentoráló jelenlét

„Nehéz lépést tartani ma a technológiai fejlesztésekkel, jó példa erre a nagy nyelvi modellek, amelyek alapján a mesterséges intelligencia működik. S az a kihívás felénk, szülők és pedagógusok felé, hogy ne csak megfigyelői legyünk ennek, hanem értői. Lássuk meg, hogy honnan ered, merre halad, és hogy ez önmagában nem egy kárhozatos dolog. Ugyanis a technológiát nagyon jól lehet használni jó dolgokra, ugyanakkor önpusztító is lehet.

A technológia az ember kultúrmandátumának a része. Azt mondta Isten, amikor megteremtette az embert: „...hajtsátok uralmatok alá a földet”, „műveljétek és őrizzétek a kertet”. Most a technológia lett ennek a parancsnak a része.

A bibliai világkép erőzióját a szolgálat kultúrájával szükséges ellensúlyozni

A bibliai világkép erőziója

- A „saját igazság” diktatúrája – Isten objektív rendjének lebontása
- Torz gyermekközpontúság – „kis isten”
- Ritmusromboló technológia – „munkaalkoholizmus” és krónikus alváshiány

A szolgálat kultúrája

- Felelősségteljes jellemépítés
- Konfliktusrendezés kultúrája
- Bibliai tekintélykultúra
- Missziói attitűd
- Szolgáló tevékenységek
- Szembesülés a „való világgal”
- Generációs együttműködés
- Közös tevékenységek
- „Cipőbe fűzött evangélium”

Közép- és kelet-európai vezetők találkozója

Különleges találkozó otthona volt január 19-20-án a Baptista Ház. Közép- és Kelet-Európából voltak vendégeink a baptista szövetségek vezetői az ApCsel 1,8 együttműködés országaiból, hogy néhány fontos és mindannyiunkat foglalkoztató kérdésben közös konszenzust keressünk.

A lengyel, bosnyák, szlovák, erdélyi, román, horvát és szerb vendégek magyar meghívásra érkeztek Budapestre, hogy Papp János egyházelnök vezetésével megvitasunk olyan kérdéseket, amelyek az Európai Baptista Szövetség (EBF) működése kapcsán mindannyiunkat foglalkoztatnak, aggodalomra adnak okot és újragondolásra készítenek. Megtisztelt minket részvételével Charles Costa libanoni egyházelnök is, aki jelenleg az EBF elnöki tisztét tölti be. A találkozó jelentőségét mutatja, hogy magyar részről is a legmagasabb szinten képviseltük magunkat Papp János egyházelnök mellett Varga László Ottó főtitkár, Durkó István missziói alelnök, Téglási Lajos külügyi szaktitkár és Kovács Péter ApCsel 1,8-koordinátor személyében.

Korábban Papp János elnök testvér készített egy munkaanyagot, amelyben nevesített olyan működési problémákat és megkérdőjelezhető teológiai gyakorlatokat, amelyeket már jó ideje tapasztalunk az EBF berkein belül, és amelyek a szövetség egységét és jövőjét veszélyeztetik. Ezt az anyagot megismerve az Országos Tanács egyhangúlag kifejezte támogatását ennek képviselete mellett, így történt meg a munkaanyag lefordítása és előzetes kiküldése, hogy aztán a mostani személyes találkozó alkalmával a megjelent vezetőkkel érdemi egyeztetést folytathassunk róla.

A megbeszélés sok frusztrációt felszabadított, mégis nagyon baráti és testvéri légkör volt jellemző végig, és az a szándék, hogy minden tőlünk telhetőt megtegyünk közösen, hogy az EBF tisztán és hitelesen, erős és élő

szövetségként töltsse be a küldetését, képviselje, összefogja és támogassa a nemzeti szövetségeket.

Az EBF-en belül jelen vannak olyan nemzeti szövetségek, ahol a női vezetők vagy éppen a genderkérdések tekintetében sokkal megengedőbb álláspontot képviselnek és gyakorolnak, mint régióink szövetségei, ebben szerepet vállal az EBF által fenntartott teológia is (IBTS), aminek a működése és értékrendje komoly feszültségek forrása. Ehhez jön még az EBF működésének átláthatatlansága, a képviselet aránytalansága és egyes szövetségek indokolatlan túlsúlya a hangsúlyok és döntések terén. Mindezek a mostani megbeszélés tárgyát képezték, és a cél, hogy közösen, egy hangon szólaljunk fel a változás érdekében, és képviseljük azokat a teológiai értékeket és gyakorlatokat, amelyekben mi konzervatívabban, biblikusabban gondolkodunk. Hála Istennek, nemcsak a hangulat volt kiváló, hanem a legtöbb dologban egyetértésre jutottunk, és már csak egy finomhangolás szükséges.

Ugyanakkor a találkozó arra is alkalom volt, hogy az ApCsel 1,8 együttműködést tovább erősítsük, átbeszéljük a közös terveket és együttműködési irányokat, és Kovács Péter vezetésével a kidolgozott támogatói lehetőségeket is megismertessük.

Az egységben erő rejlik, különösen, ha azt Isten Lelke munkálja ki! Ezt a különleges egységet tapasztaltuk meg ebben a két napban, és örömmel várjuk a folytatást!

Téglási Lajos, külügyi szaktitkár, MBE

Beszámoló a XI. Kórustalálkozóról

Hálások vagyunk Istennek, hogy egy év kihagyással, 2025. november 15-én ismét megrendezésre kerülhetett az Énekkarok (XI.) Találkozója. Az eseménynek ezúttal is a Nagyváradi Emanuel Egyetem kápolnája adott helyet, ahol összesen 10 kórus vett részt és dicsőítette Istent egy hangon és egy lélekkel.

A találkozó témája Isten magasztalása volt a megváltásért, amit az Ő Fiában adott nekünk, valamint az Ő Szentlelke által végzett munkájáért az életünkben. Az igever, ami erre buzdított minket, a következő volt: „Éneklek az Úrnak, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek.” Egy másik fordítás pedig így folytatja: „Találjon tetszésre nála énekem, hisz az Úrban lelem öröömöm.” (Zsolt 104: 33-34)

Házigazdaként az Emanuel Egyetem vegyeskórusa nyitotta meg a szolgálatok sorát, aztán a várasfenesi kórus és az Ászáf vegyeskórus folytatta a lelkes éneklést. Az EMABISZ kórus is szolgált két énekkel, ezt követte a temesvári kórus felemelő szolgálata. Ezen a találkozón is volt egy magyarországi kórus, ezúttal a budafoki kórus örvendeztetett meg új, színes műsorával, Szilágyiné Mátyus Elvira vezetésével. Az aradi egyesített ABBI kórust követően az újraszerveződött férfi-ötös szolgálata szólalt meg. A paptamási kórus, a zilahi, valamint a nagyváradi összevont kórus szolgálata után a részvételt elismerő oklevelek átadására került sor, aztán az összevont kórusok három éneke zárta az alkalmat. A végén

szeretetvendégségen vehettek részt a távolabbról és közelebből érkező kórustagok.

Áldott érzés volt a közös énekek, egymás énekei, biztonyságtévesei és hite által épülni. A programvezetést, illetve az igei buzdításokat Giorgiov Adrián és Budai Lajos lelkipásztor testvérek végezték Boros Róbert, Albert Zsolt, Nagy Ferencz lelkipásztorok közreműködésével. A zenei rész szervezésében részt vállalt Garai Zsolt és Székely András.

Szeretnénk, ha ezt a fontos szolgálatot és küldetést, amit a kórus éneklés jelentett – és hisszük, hogy továbbra is jelenteni fog – baptista gyülekezeteinkben, újból szívügyének tekintené a Nagyváradi Missziókerület, s támogatásával segítené és bátorítaná ezt a munkát is.

Istenünk áldását kívánjuk továbbra is a kórusok szolgálatára. Tapasztaljuk meg a közös éneklés örömét, összetartó erejét, és még sok lélek megmentésében használjon az Úr az Ő dicsőségére!

*A szervezők nevében **Garai Zsolt***

Női Csendesnapok – 2026

Örömmel hirdetjük, hogy május 8-10 között **Országos Női Csendesnapokat** tartunk a Hargita Keresztyén Táborban. Mottónk: „Döntéseink”. A konferencia péntek este 18 órakor kezdődik és vasárnap délből zárul. Jelentkezni **Rákosi Ibolyánál** lehet a következő telefonszámon: **0735 501273** vagy e-mail címen: az **ibolya_rakosi@yahoo.com**-on. Jelentkezési határidő: **április 20.** A szobafoglalás a jelentkezési sorrend alapján történik. A helyszínen bejelentkezni péntek délután 15 órától lehet. A jelentkezési díj (amit a helyszínen kell majd kifizetni) az alábbiak szerint változik: Péntektől vasárnapig: **350 RON/személy.** Csak szombat (ebéd és vacsora): **150 RON/ személy.**

Szeretettel várunk minden testvérnőt!

A Nőszövetség vezetősége

Nagy Tibor

„Isten lélegzete” Csantavéren

„Eljön az az idő – mondta állítólag a felvilágosodás korának egyik ideológusa – amikor Bibliát csak múzeumban lehet majd látni!” Olyan jövőt vetített előre, amelyben az ész és a tudomány diadalmaskodik a „vallásos babonák” fölött, és amelyben kiderül, hogy a kereszténység is az emberiség egyik nagy és káros tévedése volt. És lám, eljött az idő, amikor a Bibliát múzeumban mutogatják, méghozzá Biblia-múzeumban! De nem úgy, ahogyan az istentagadó ideológiák képviselői gondolták és szerették volna – nem egy letűnt kor termékeként, nem csupán kultúrtörténeti és irodalomtörténeti értékként, hanem mint Isten élő, ható és tévedhetetlen igéjét, amelynek diadalútja töretlen a történelmi korszakokon át a világ végezetéig!

A délvidéki (Szerbia) Csantavér baptista imaházában berendezett Biblia-múzeumban az önmagát kijelentő Isten hatalmára, szeretetére csodálkozhat rá a látogató. Tulajdonképpen ez is az egyik fő célja a kiállításnak. Az ízlésesen elhelyezett és berendezett tárlók gazdag anyaga nemcsak a nagyvilág Biblia-kiadásainak változatosságára mutat rá, hanem segítségünkre van abban is, hogy áttekinthessük az ige útját a kezdetektől napjainkig a misszió és a könyvkiadás történetében. A múzeum a Biblia korának és üzenetének világát is közel hozza: korabeli használati tárgyak (malomkő, ékszerek, olajmécses, íróeszközök, edények stb.), pénzek – ezek között a legrégebbi egy tetradrachma Nagy Sándor korából (i.e. 356-323). Többek között megismerkedhetünk az özvegy asszony két fillérével, a bírák korának fegyvereivel, a római uralom korá-

nak sokféle tárgyával – amik az Újszövetségben is megvannak nevezve – a vonatkozó igehelyek megjelölésével, rövid magyarázatokkal kiegészítve.

Üvegszekrényekben őrzött kőzet- és ásványgyűjtemény segít megértenünk, miről is beszél pontosan a Biblia, amikor ezeket az anyagokat említi. A gyűjtemény ezen része is pazar látványt, maradandó élményt nyújt. Egy külön helyiség a zsinagógák világába nyújt betekintést.

A Biblia-múzeum ötlete 2016-ban fogalmazódott meg, amikor Nagy Tibor, baptista lelkipásztor saját szerény Biblia-gyűjteményére alapozva elkezdte a szisztematikus gyűjtőmunkát. A kezdeményezéshez magányszemélyek, keresztyén könyvkiadók, missziós szervezetek is csatlakoztak. Az adományokból és a vásárlás által folyamatosan gyarapodó anyag egyedülálló értéket és különlegességet jelent nemcsak Szerbiában, de szinte az egész magyar nyelvterületen. Nagyrészt megtalálhatók benne az eddigi magyar Biblia-fordítások eredetiben vagy hasonmás kiadásban (csak a Károli-féle fordításból több mint 100 különböző kiadás!); a Szentírás mintegy 120 nyelven; különleges Biblia-kiadások: a hatalmas könyvtől kezdve a CD-n, VHS kazettán megjelentetett Bibliákon és hangos (mp3) Bibliákon át a miniatűr, sőt csak mikroszkóppal olvasható változatokig. Aki ellátogat ide, még olyan érdekességet is megtudhat, mint például az, hogy az örmények nem Bibliának vagy Szentírásnak nevezik Isten igéjét, hanem „Ásztvacásuncs”-nak, ami azt jelenti, hogy „Isten lélegzete.”

Szerbiában a baptista felekezet nem tartozik az államilag elismert felekezetek közé, ezért a missziómunka lehetőségei is korlátozottak. Azonban a Biblia-múzeum iskolás-csoportok, érdeklődők sokaságát vonzotta mindeztől az imaházhoz, ahol Nagy Tibor testvér szakszerű tárlatvezetése mellett lehetőség van az evangéliumot hallani. „...a Biblia Isten élő szava az emberhez – vallja Nagy testvér – lelki táplálék, lámpás az élet útján (...). A Biblia-múzeum olyan hely szeretne lenni, ahol a Biblia megelevenedik, a múlt közel jön, a jövő pedig kitisztul. Tehát a híd szerepét szeretné betölteni, összekapcsolni a bibliai kort a ma emberével, a látogatók számára érthetővé és elfogadhatóvá tenni, mit jelentett akkor és ott, és mit jelent számunkra itt és most” (a Vajdasági Magyar Helytörténeti Társaság 10-ik évkönyve, 124 old.).

A magyar baptisták összevont Történelmi Bizottságának tagjai (akik közé Nagy Tibor testvér is tartozik) 2024. májusában megtekintették a csantavéri Biblia-múzeumot. Maradandó élményt, áldást jelentett mindannyiunknak. Aki csak teheti, látogasson el ide! Imádkozunk Isten szavának terjedéséért az egész világon, és legyünk mi magunk is elkötelezett hirdetői, megélői az igének!

Kiss Lehel, főszerkesztő

Az ébredés, amire szükségünk van

Miért imádkoznak a hívők ébredésért?

Az ébredés szó az élet megújulásáról beszél: kimerültségből való helyreállításról, üdítő újjáéledésről. Arról, hogy te és én, akik megfáradtunk, új erőre kapunk, új fény csillan a szemünkben, új lendületet kapnak a lépéseink, új tartást a gerincünk. És vajon nem éppen erre a megújulásra van-e állandó szükségünk?

Isten nem folytonos mozgásban lévő gépeknek teremtett bennünket, akik saját energiájukból őrlék végig az életet. Úgy alkotott meg minket, hogy szükségünk legyen Rá, hogy megtapasztaljuk a tőle jövő „kegyelmet kegyelemre” (Jn 1:16). Az Ő végtelen kegyelme és a mi végtelen szükségünk találkozása az oka annak, hogy az evangélium a „megújult életet” (Róm 6:4) a keresztyén élet normájaként mutatja be – nemcsak a megtéréskor, hanem azt követően is folyamatosan, sőt pillanatról pillanatra.

Máshogy nem is lehetne. A Biblia így foglalja össze földi zárándokutunkat: „Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön” (Róm 8:26). Nem az *erőtlenségeinkről* beszél (többes számban), hanem az *erőtlenségünkről* (egyes számban). Miért? Mert nem arról van szó, hogy az élet különböző területein van egy-egy gyengeségünk, hanem az igazság az, hogy az erőtlenség áthatja egész létezésünket. Nem csupán egy tapasztalat a sok közül, hanem ez az alap, amelyen minden tapasztalatunk áll. Még soha nem volt egyetlen pillanatunk sem erőtlenség nélkül. De a Szentlélek segítségünkre van az erőtlenségünkben. Az ébredés pedig a Lélektől jövő segítség hatalmas kiáradása a gyenge keresztyének számára – az olyanok számára, mint amilyenek mi is vagyunk.

Mi az ébredés?

Mi tehát az ébredés? Az ébredés az, amikor átlagos keresztyének rendkívüli, felülről jövő erőt tapasztalnak meg annak érdekében, hogy az evangélium bennük és rajtuk keresztül másokban is csodálatos módon gyümölcsözővé váljon. Ilyen ébredést ember nem tud

előre betervezni, mert ez Istentől jön.

Édesapám és édesanyám az 1970-es évek elején egy keresztyén főiskolán szolgáltak. A Szentlélek ébredést hozó erővel munkálkodott, úgy, hogy örömteli ámulattal mondogatták a hallgatók: El tudod képzelni, hogy ez épp velünk történik? Nem arról volt szó, hogy szüleim sikeresen végezték a szolgálatukat. A valódi ébredés isteni csodája kiszorítja a hamis, emberi erőlködésből fabrikált „ébredéseket.”

Ezért nem értünk egyet Charles Grandison Finney-vel (1792–1875), aki egy híres írásában így fogalmazott: „A vallásos ébredés nem csoda”. Finney későbbi nemzedékeket befolyásolt abban, hogy az ébredést „a rendelkezésre álló eszközök helyes alkalmazásának” eredményeként lássák. Én ezt nem így látom. Az ébredést dicsőséges mega-csodának tartom.

A Biblia erre a fajta ébredésre a következő imádsággal bátorít bennünket:

„Avagy nem elevenítesz-e meg minket ismét, hogy néped örvendezzen benned?” (Zsolt 85:7)

Gondoljuk végig ezt az egyszerű imát, és tegyünk fel három kérdést.

1. Ki az, aki megelevenít?

Isten az, aki megelevenít: „Avagy nem elevenítesz-e meg minket ismét?” A héber szövegben azon a névmáson van a hangsúly, amely Istenre mutat. Az ébredés Isten munkája, ezért imádkozunk ébredésért.

Dolgozzunk-e mi is az ébredés érdekében? Hát persze. Mindig úgy szeretnénk szolgálni, hogy „készítsük az Úr útját” (Ézs 40:3–5). Illéshez hasonlóan építjük az oltárt, de a szent tüzet egyedül Isten küldi (1Kir 18:30–39).

De mi a helyzet a gyülekezeteinket magukkal ragadó mozgalmakkal, trendekkel, okoskodásokkal? Megérinthetnek ezek bárkit is? Egyáltalán miért foglalkozunk ilyesmivel? Ha gyülekezeteink társadalmilag elfogadott, ravasz marketingfogásokkal és divatos programokkal növekednek, attól még a tragikus valóság megmarad: a siker álcája alatt egy kudarcot vallott gyülekezet hever. Egy gyülekezet célja nem más, mint élő bizonyítéka lenni annak, hogy a feltámadt Jézus valóban munkálkodik ebben a világban. Ez az egyetlen „siker” (már ha egyáltalán használhatjuk ezt a szót).

Amikor Isten kiárasztja ránk Szentlelkét (ApCsel 2:33), teljesen új dolgokat tapasztalhatunk meg csodatévő kegyelméből: emberek megtérnek, rejtett bűnöket nyilvánosan megvallanak, megtört kapcsolatok helyreállnak, szorongó, félnék keresztyének megerősödnek, és így tovább. Ez az ébredés csodája, vagy J. I. Packer egyik könyvcímével élve nem más, mint *Isten közöttünk*. Amikor ez megtörténik, a rutinkeresztyénség összeomlik, és átadja helyét az újjáéledt keresztyénség erejének.

Jonathan Edwards is Isten beavatkozásaként értelmezte az ébredést, ezért kellett az első nagy ébredésről szóló írásaiban olyan szavakat használnia, mint *meglepő, figyelemre méltó, rendkívüli és csodálatos*, hogy leírja mindazt, amit látott. Az ébredés Isten-központúsága nem fenyegeti a reformált teológiát, hanem éppen igazolja azt.

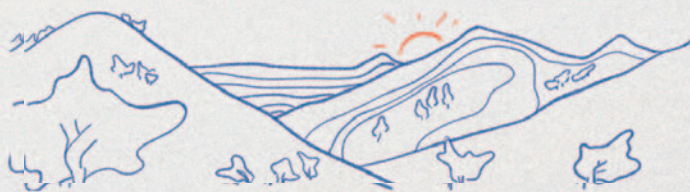
Továbbá az ébredés csodájának az a nagyszerűsége, hogy mi is (ismétlem: mi is!) részesülhetünk benne.

Lehetünk olyan jelentéktelenek, amilyenek valójában

vagyunk, az evangéliummal és a Szentlélekkel felvértezve mi, egyszerű, botorkáló, sokszor kimerült keresztyének is minden tekintetben alkalmassá válunk arra, hogy újra és újra erőteljesen tapasztaljuk meg a feltámadt Krisztus valóságos jelenlétét.

2. Kinek van szüksége ébredésre?

Nekünk, Isten népének van szükségünk ébredésre: „Avagy nem elevenítesz-e meg minket ismét, hogy néped örvendezzen benned?” Vajon a világnak is szüksége van ébredésre? Természetesen. Sőt, egy régi prófécia kijelenti, hogy „a föld tele lesz az Úr dicsőségének ismeretével, ahogyan a tengert víz borítja” (Hab 2:14), és a mi Urunk addig nem áll meg, amíg még „az erdő fái is ujjonganak” (Zsolt 96:12)! Az ébredés azonban köztünk, Isten népe között kezdődik.

Tagadhatjuk-e, hogy szükségünk van ébredésre? Az elmúlt egy évtizedben az Egyesült Államokban élő, bibliahű keresztyének jelentős veszteségeket szenvedtek el. Pedig azelőtt előrehaladtunk, lendületben voltunk. Személy szerint, amikor körülnéztem az evangéliumi mozgalmak között, ezt gondoltam: Ha alázatban maradunk az Úr előtt, és bölcsen sáfárkodunk ezzel az áldással, ez a következő tíz–húsz évben történelmi ébredéssé fejlődhet. De megbotlottunk. Erkölcileg, tanbelileg, kapcsolatilag sok csapást kellett elszenvednünk. Véleményem szerint már nem abban az erőhelyzetben vagyunk, mint néhány évvel ezelőtt.

Ha azt gondoljuk, hogy nincs szükségünk ébredésre, milyen messzire kell még elmenjünk, hogy végre megtörjön a szívünk, és megalázzuk magunkat? Hiszem, hogy mi, az egyenes tanításhoz ragaszkodó, komolyan gondolkodó, és az evangéliumot szerető keresztyének ébredésre szorulunk, mégpedig most. Keressük tehát az Urat!

3. Milyen változást hoz az ébredés?

Csodálatos változást! „Avagy nem elevenítesz-e meg minket ismét, hogy néped örvendezzen benned?” Az ébredés Krisztusban túlcorduló örömmel árad. Felemelő érzés kapcsolati szinten helyreállni Istennel és egymással, megszabadulni a múlt sérelmeitől, elengedni a szorongásainkat, és megújult bizalommal tekinteni a jövő felé abba kapaszkodva, akinek „adatott minden hatalom mennyen és földön” (Mt 28:18).

A '60-as évek végén, a Jézus-mozgalom idején az életem fordulóponthoz ért. Harmadéves egyetemistaként tele voltam Krisztussal kapcsolatos kétségekkel, rossz

tanítások rendítették meg hitem alapjait. Isten azonban irgalmasan közbelépett, amikor néhány barátom meghívott egy keresztyén koncertre 1969. szilveszterén. Amikor azon az estén beléptem a terembe, a szívemet súlyos kétségek terhelték. Három órával később viszont a fellegekben éreztem magam és olyan örömet tapasztaltam, mint azelőtt soha. Mi idézte elő a változást? Nem egy megalapozott érvelés (bár a megalapozott érveket nagyra becsülöm). Nem – Isten valami mélyebbet, sőt elemi adott: boldog bizonyosságot, felülről jövő örömet, a Valóság elsőrendű, önmagát igazoló, közvetlen és azonnali megtapasztalását – az ő saját jelenlétét.

Azon az estén Pasadena hangversenytermében ültem a barátaimmal, a magam dolgával törődve. Aztán a függöny szétnyílt és előállt egy „Jézus-különcökből” álló zenekar (...). Odavoltam értük.

De ami igazán megérintett, az az egyszerű üzenetük volt. Az a dal, amely teljesen összetört bennem mindent, a következő sorra épült:

„Jézus szeret engem; én szeretem Jézust.”

(Mondanom sem kell, ez nem a hagyományos gyerekeknek, az *Engem szeret Jézusom* volt!) Ezek az egyenes, őszinte, lényegre törő evangéliumi szavak ragyogó fényt gyújtottak bennem.

Megbánhatatlan imák

Isten megelevenítő ereje által azon az estén Pasadena-ban az ő üzenete megtapasztalt valóságként íródott be a szívembe – valóságosabban, mint bármi más ebben a világban. Olyan mélységben járta át a lényemet, hogy aláásott minden kételyt. Ezek a szavak olyan örömmel lobbantak fel bennem, amelyet nem tudtam és nem is akartam letagadni. Természetesen továbbra is sok kérdésem volt, sőt még több lett. De most már felszabadultan gondolhattam végig mindent, örömteli bizonyossággal, hogy Jézus mindazt kínálja, amit addig kerestem. Attól kezdve teljesen megváltoztam.

Mi lenne, ha megvizsgálnánk magunkat, és a helytelenül megélt keresztyén szokásainkat? Mi lenne, ha mernénk arra kérni az Urat, hogy tereljen minket friss legelőkre és friss, csendes vizekhez, hogy úgy örvendezzünk benne, mint még soha? Mi lenne, ha engednénk, hogy Ő mondja meg: vajon az, ahogyan most megéljük a hívő életet valóban mindaz, amit adni akar? Mi lenne, ha megalázkodnánk és megnyitnánk magunkat előtte? Vagy talán attól tartunk, hogy még a végén megbánnánk, hogy ilyen mélyre alázzuk magunkat kegyelmes Urunk és Megváltónk előtt?

„Avagy nem elevenítesz-e meg minket ismét, hogy néped örvendezzen benned?”

Ragadja meg szívünket a 85. zsoltár 7. verse, és soha ne engedjen el!

Ray Ortlund

The Awakening We Need - Why the Reformed Pray for Revival

Forrás: desiringgod.org

Fordította: Bogya Áron

Kérdezd a pásztort

Lehetnek hitetlen barátaim?

Hívó lelkipáosztorként gyakran találkozom ezzel a kérdéssel, különösen fiatalok részéről. Sokszor nem elméleti érdeklődés áll mögötte, hanem konkrét barátságok és valódi dilemmák. A válasz ezért nem egy gyors igen vagy nem, hanem inkább egy átgondolt, biblikus igen – bizonyos feltételekkel.

Először is: igen, lehetnek hitetlen barátaim, mert az Úr Jézus földi szolgálata során maga is a bűnösök barátja volt. Az evangéliumokban újra és újra azt látjuk, hogy Jézus nem zárkózott el azoktól, akik távol éltek Istentől. „És történt, amikor Jézus asztalnál ült a háznál, hogy sok vámszedő és bűnös jött, és odatelepedett Jézushoz és az ő tanítványaihoz” (Mt 9:10). Jézus azonban nem azért vállalt közösséget velük, hogy elfogadhatóvá tegye a bűnt, hanem hogy megtérésre hívja őket (Lk 5:32). Kapcsolataiban a szeretet mindig az igazsággal együtt jelent meg. Másodszor: igen, mert az elszigeteltség nem teszi lehetővé mások megnyerését Krisztusnak. Ha a hívők csak egymással tartanak kapcsolatot, hogyan hallanák meg mások az evangéliumot? Jézus a következőket mondja a tanítványairól: „Ti vagytok a föld sója... ti vagytok a világ világossága” (Mt 5:13–14), és hozzáteszi: „Úgy ragyogjon a ti világosságtok az emberek előtt” (Mt 5:16). A hitetlen barátokkal való kapcsolat így nem akadály, hanem természetes közege lehet a bizonyosságtételnek – sokszor nem szavakkal, hanem hiteles élettel.

Harmadszor: igen, amennyiben ezekben a kapcsolatokban nem eltávolodom, hanem én tudok jó irányba hatni. A barátság mindig kölcsönhatás. Pál apostol figyelmeztet: „A jó erkölcsöt megrontja a rossz társaság” (1Kor 15:33), ugyanakkor azt is világossá teszi, hogy a világtól való teljes elszakadás nem járható út (1Kor 5:10). A kérdés tehát az, hogy egy kapcsolat erősít-e vagy gyengít a hitben?

Negyedszer: igen, mert a hit nem elszigetelten, hanem kapcsolatokban mélyül el. Péter apostol erre bátorít: „Legyetek készen mindenkor számot adni... a bennetek élő reménységről” (1Pt 3:15). Ez gyakran éppen hitetlen barátok kérdésein keresztül történik.

Ötödször: igen, mert a szeretet parancsa nem hitbéli hovatartozás szerint válogat. Jézus azt mondja: „Szeresd felebarátodat, mint magadat” (Mt 22:39). Az irgalmas samaritanus példázata pedig arra tanít, hogy felebarátunk az, akiért szeretetből felelősséget vállalunk.

Összefoglalva: lehetnek hitetlen barátaim, de nem mindegy, milyen szándékkal, milyen hatással és milyen lelki érettséggel élem meg ezeket a kapcsolatokat. Krisztus követése mindig elsőbbséget élvez – a barátságainkban is.

Veress Ernő

Művész sarok

Előbb szeretté

*Kezdetben szíveden ott voltunk már,
még világ se volt, Te magadnak választottál.
Belőled jöttünk, s minden felett
otthonunk, vágyunk jelenléted,
jelenléted.*

*De elmentünk, elhagytuk ösvényeid,
szégyenünk az elmúlás útjára vitt.
Kivántunk Téged minden helyen,
de halottak voltunk bűneinkben,
bűneinkben.*

*Refr: Szeretünk, mert előbb szeretté,
leteszünk most mindent, Te mindent letettél,
hogy Veled legyünk, hogy láthassa szemünk
a gyönyört, mit készítettél.*

*Kezdetben a kezünk közt véreztél el,
de életed a halál sem tarthatta fel.
Te győztél, Jézus, minden felett,
nevedben bízunk, s élünk Veled,
élünk Veled! Refr.*

*Drága volt az ár, mit fizettél értünk, és
itt vagyunk ma már, lázadó szívünk most
újra rád talál, végre látja már dicsőséged.
S mi egykor annyit ért, legdrágább kincsünk is
szemét lett azért, hogy Téged megnyerjünk,
az élet Istenét – az élet az, hogy ismerünk Téged.*

*Refr: Szeretünk, mert előbb szeretté,
leteszünk most mindent, Te mindent letettél,
hogy Veled legyünk, hogy láthassa szemünk
a gyönyört, mit készítettél,
egy új jövőt készítettél.*

Dalszerző: Koncsárd Balázs

Olvasd be az alábbi QR kódot, és Youtube-on is meghallgathatod az éneket:

Olvass!ak

Francine Rivers: A mestermű

Hallgatva nagyszüleink, dédszüleink történeteit, akik szinte csodaszámba vették, ha valamilyen úton-módon keresztyén íráshoz jutottak, ma különösen hálásak lehetünk, mert dúskálunk sokatmondó, tanító jellegű keresztyén könyvekben. Amelyek azonban a magamfajta fiataloknak ugyanúgy hatalmas értéket jelentenek, azok a keresztyén regények.

Különösen szeretem a Francine Rivers regényeit. Miután a kaliforniai író 1986-ban megtért, hitvallásaként írta meg a *Megváltó szereret* című könyvét, de remekművei közé tartozik a 2018-ban kiadott *A mestermű* című regénye is, amely többek között a következő kérdéseket veti fel: Hogyan állhat meg egy keresztyén a jelen világ kísértései közepette? Valóban szeret-e Isten még egy egetrengető hiba elkövetése után is? Vannak még ma is csodák? Hol a határ – hívőként meddig engedhetjük közel magunkhoz a nem keresztyén embereket?

A könyv két személy életébe nyújt betekintést, és élethűen mutatja be, hogy Istennek a legsötétebb múltból érkezőkkel is terve van, és dolgozni akar az életükben. Roman Velasco sikeres Los Angeles-i festő- és – titokban – graffiti-művész, akinek mindene megvan, amiről más csak álmodik. Mégis gyermekkori szörnyű élményei arra készítik, hogy folyamatosan meneküljön. Újdonsült személyi asszisztense, Grace Moore, már hét évesen átadta az életét Krisztusnak, de az őt ért traumák és rossz döntéseinek következményei árnyakként kísérik az életét. Csődöt mondott házassága miatt falakat emel maga körül. Ahogyan egyre jobban megismeri a festőt, a múlt összetört darabjai elkezdnek összeállni mindkettőjük életében. Mégis nyilvánvaló, hogy a kép sehogy sem lesz tökéletes addig, amíg be nem kerül a mindent megváltoztató egyetlen és pótolhatatlan darab: Isten.

A könyv olvasása során még inkább megerősödött bennem, hogy nincsenek véletlenek: Isten minden egyes apró történés által formálni akar és tud engem, vagy általam másokat. Ugyanakkor emlékeztetett arra, hogy jó vagy rossz döntéseimnek következményeit viselnem kell, de ha teljesen átadom az ecsetet Istennek, Ő valódi mesterművet fog kihozni belőlem.

„Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára.” (Fil 1:6)

(A családunkból már három generáció olvasta ezt a regényt, és mindenki szívélyesen ajánlja.)

Szilágyi Abigél

Ezek vagyunk mi!

Bemutatkozik a Sarmaságifi, avagy a sarmasági ifjúság

Ha a sarmasági baptista ifjúságra gondolunk, nem egy nagyon nagy létszámú közösséget kell elképzelnünk, hanem egy annál inkább lelkes csapatot. Jelenleg az ifjúság körülbelül 15-20 tagból áll, ami magába foglalja a körzetünkhöz tartozó gyülekezet fiataljait is.

Alkalmainkat a péntek esti imaóra után szoktuk megtartani, ahol ápolhatjuk az Istennel és egymással való kapcsolatunkat is. Ezeket az együttléteket leginkább a közös igetanulmányozás jellemzi lelkipásztorunkkal, vagy időnként más gyülekezeti szolgálattal. Nem maradhat el az éneklés sem, ami után előkerülnek társasjátékok is. Időnként, amikor lehetőség adódik, más gyülekezetek fiataljaival is találkozunk. A Sarmaságifi egyik kedvenc programja a közös sportolás, valamint a nyári időszakban, a jó időt kihasználva, szeretünk közösen kirándulni, és egy-egy alkalmat a szabadban, a természet templomában megtartani.

Ami a gyülekezetben való szolgálatot illeti, igyekszünk aktívan részt venni egyénileg és közösségi szinten is. Szeretünk csoportosan szolgálni a gyülekezeti alkalmakon énekekkel és bizonyágátételekkel. Az iftagok közül néhányan a technika terén vállalnak feladatot, vagy épp zenei szolgálatot végeznek. Mások a gyermekmunkából veszik ki a részüket: vasárnapi iskolában, gyerekheteken és a gyülekezet által szervezett gyerektáborokban is. Legfőbb vágyunk az, hogy hitben erős fiatalok legyünk, akik világítani tudunk abban a környezetben, ahova Isten helyezett bennünket!

Kulcsár Karola

Húsvéti célgyűjtés

Szeretettel közöljük a Szövetséghez tartozó gyülekezetekkel, hogy eddigi gyakorlatunkhoz híven húsvét ünnepén közös gyűjtést tartunk – ez alkalommal két gyülekezet megsegítésére. Az **ÚJÓSI** gyüleke-

zetben (besztercei körzet) a testvérek az imaház épületét szeretnék felújítani, ugyanakkor egy kistermet terveznek építeni az imaház mellé. Az **ERDŐSZENT-GYÖRGYI** testvérek a lelkipásztori lakás tetőcseréjét szeretnék elvégezni. Ezek érdekében szeretettel kérjük a gyülekezeteket, hogy lehetőség szerint támogassák e célgyűjtést! A beérkezett adományok a két gyülekezet között egyenlő arányban lesznek elosztva. Az önkéntes adományokat a Szövetség bankszámlájára kérjük eljuttatni! A banki utaláskor kérjük feltüntetni a „Donație colecta paște” megjegyzést! „A jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9:7)

sák e célgyűjtést! A beérkezett adományok a két gyülekezet között egyenlő arányban lesznek elosztva. Az önkéntes adományokat a Szövetség bankszámlájára kérjük eljuttatni! A banki utaláskor kérjük feltüntetni a „Donație colecta paște” megjegyzést! „A jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9:7)

Testvéri szeretettel az Úrban,
Rajna Ottó, főtitkár

Kedves olvasó! Rendelhetőek Bibliák, keresztyén könyvek, stb. Kovács Zsolt tv.-nél az alábbi elérhetőségeken: tel.: +40721585609, e-mail: zsolti.kovacs@gmail.com. Az Úr áldását kívánom minden olvasó számára!

Eszter-előfizetés 2026-ra

Örömmel hirdetjük, hogy idén is megrendelhető az **„ESZTER”** keresztyén női folyóirat, amely évente kétszer jelenik meg. Az éves előfizetés **25 RON (két példány)**, egyszeri vásárláskor egy darab ára 15 RON. Akik szeretnék megrendelni, kérjük, hogy **2026. március 30-ig** fizessenek elő a Nőszövetség bankszámláján, a következő megjegyzéssel: „Donatie ptr. Revista Eszter, din... (a helység neve)”. Az átutalást kérjük jelezzék üzenetben a Nőszövetség pénztárosának, Pap Deborának a következő telefonszámon: 0735 501 626. A Nőszövetség bankszámlaszáma: Conventia Bisericii Baptiste Maghiare din Romania – Asociatia de Femei Iban: RO51BTRLRONCRT0ToB5C8C01

A Nőszövetség vezetősége

Hangosáhítat az applikációkban

2026-tól új kiadással jelentkezik a **„Napi áhítatok”** **Applikáció Androidon**. A fontosabb fejlesztések között több újdonság is található:

- közvetlenül megnyitható igehely-linkek
- hanglejátszó gomb a reggeli és esti áhítatokhoz
- továbbfejlesztett dátumkeresés, éves lapozással
- az egykezes használatnál jobban kézreeső menüindító és navigációs gombok.

A napi elmélkedéseket Szekrényes Pál ny. lelkipásztor olvassa fel, és Borzási Emil rögzíti és vágja. A program „Napi áhítatok” néven tölthető le és telepíthető a Google Play-ről. Az iOS-es verzió is új kiadással jelentkezik. A projektet anyagilag támogatta Kui Barnabás, az Egyesült Államokból.

■ Hálát adunk drága Urunknak azért az életért, amit adott † **Boldizsár Gizellának**. Testvérnőnk egyik alaptagja volt a fiatalfalvi gyülekezetnek. Az Úr 2026. február 2-án hívta haza, 69 éves korában. Gyökeres megtérésben volt része 2023-ban, aminek lelkülete mindvégig jellemző maradt rá. Élethossziglan szívén hordozta a missziót, szerette a családját, imádkozott, és sürgetve hívta az embereket a megtérésre. Férjével 50 évet élt együtt. Házasságukat Isten öt gyermekkel áldotta meg. Temetésére 2026. február 4-én került sor, ahol Isten vigasztaló szavát a halottas háznál id. Máté Zoltán, gyülekezeti vén az 1Kor 15:1-6 versei alapján, majd a temető-kertben Kelemen Sándor, helyi lelkipásztor hirdette a Zsid 11:24-27 verseiből. Az Úr tartsa meg testvérnőnk áldott emlékét közöttünk és vigasztalja meg a gyászolókat! *(Kelemen Sándor lp.)*

■ Idős † **Lukács György** baptista családban, idősebb Lukács Sándor és Erzsébet hét gyermeke közül hatodiként született 1944. február 20-án, Érszöllősen. 5 éves volt, amikor a gyermekek édesapjukat elveszítették. Árvaként nőtt fel, iskoláit szülőfalujában végezte. Iskolái elvégzése után asztalosként, bányászként, majd gépkocsivezetőként dolgozott. Megtérése után 1963. január 12-én, Szilágybagoson beme-
rítkezett. 1969. augusztus 24-én feleségül vette Bigász Juliánnát. Házasságukat az Úr három gyermekkel áldotta meg: Sándor, György és Enikő. Feleségével 56 és fél évig éltek boldog házasságban. Az Érszöllősi Magyar Pünkösdi Gyülekezetben hosszú ideig szolgált előjáróként és diakónusként. Diakónussá avatása 1990. december 26-án történt. 2002 júniusában feleségével együtt csatlakozott az Érszöllősi Magyar Baptista Gyülekezethez, ahol diakónusként és igehirdetőként szolgált, sokat munkálkodva a roma és magyar misszióban egyaránt. Életének utolsó szakaszát betegágyon töltötte. Elköltözése előtt a Jób 19:25 alapján vallotta: „tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.” Az Úr különös kegyelmében részesült: Mózeshez hasonlóan születése napján, 2026. február 20-án, 82 éves korában hívta el őt Megváltója. Temetésére 2026. február 22-én került sor Érszöllősen, ahol Dan László, a KCA elnöke, Bodor Sándor, Szabó András és Veress Efraim lelkipásztorok hirdették Isten ígését a gyászoló család és a népes hallgatóság felé. Az Úr vigasztalja meg a gyászolókat! *(Veress Efraim lp.)*

■ 2026. február 20-án volt a temetése Nagy Ida testvérnőnek Egrespatakon, akinek az Úr 74 évet adott. Testvérnőnk 1951. szeptember 12-én született Bándi Dezső és Magdaléna második gyermekeként. Fiatal felnőttként, 1970-ben beme-
rítkezés által tett bizonyosságot hitéről, majd az Egrespataki Baptista Gyülekezet hűséges és szolgálatkész tagja lett. Két évvel később, 1972. január 24-én kötött házasságot Nagy Györggyel, akivel 54 évet élt boldog házasságban. Közös életüket Isten két gyermekkel áldotta meg: Erzsébettel és Zoltánnal. Később megadatott neki, hogy nagymama, majd dédnagymama legyen. Négy unokája – Rudolf, Henrietta, Zsolt és Lorina – mellett megélhette dédunokája, Eszter születését is. A gyászistentiszteleten Kiss Máté testvér hirdette az ígét a Zsolt 21:5-7 alapján. A feltámadás reménységében Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak és gyülekezetnek! *(Nagy Ferencz lp.)*

■ 2026. február 20-án volt a temetése Nagy Ida testvérnőnek Egrespatakon, akinek az Úr 74 évet adott. Testvérnőnk 1951. szeptember 12-én született Bándi Dezső és Magdaléna második gyermekeként. Fiatal felnőttként, 1970-ben beme-
rítkezés által tett bizonyosságot hitéről, majd az Egrespataki Baptista Gyülekezet hűséges és szolgálatkész tagja lett. Két évvel később, 1972. január 24-én kötött házasságot Nagy Györggyel, akivel 54 évet élt boldog házasságban. Közös életüket Isten két gyermekkel áldotta meg: Erzsébettel és Zoltánnal. Később megadatott neki, hogy nagymama, majd dédnagymama legyen. Négy unokája – Rudolf, Henrietta, Zsolt és Lorina – mellett megélhette dédunokája, Eszter születését is. A gyászistentiszteleten Kiss Máté testvér hirdette az ígét a Zsolt 21:5-7 alapján. A feltámadás reménységében Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak és gyülekezetnek! *(Nagy Ferencz lp.)*

ÁHÍTAT

Szombati gyógyítás – Jézus a szombatnak is Ura

Lk 14:1–6 (Lk 14:4)

Egyszer egy kedves emberrel találkoztam. Gyorsan kiderült, hogy mindketten hívők vagyunk, és hogy az Úr Jézust imádjuk. Aztán a testvér rátért, hogy egy nap fogja meghatározni az üdvösségünket, és ez a nap a szombat. Azt feleltem rá, hogy az én üdvösségemet egyedül az Úr Jézus határozza meg, mert „nincsen üdvösség senki másban...” (ApCsel 4:12).

Azt olvastuk, hogy a farizeusok figyelték Jézust. Nem, mint példaképet, hanem azért, hogy hibát keressenek benne. Találtak is a maguk megítélése szerint: Jézus szombaton beteget gyógyít! Ez a beteg ember éppen akkor került Jézus elé. Eszembe jutott, hogy egyszer én is szembe kerültem az Úr Jézussal. Hogy milyen nap volt, már nem tudom. Csak azt tudom, hogy kézen fogott, és azóta sem engedett el.

Kedves Testvérem! Téged is megfogott már az Úr? Akkor egyedül őt imádd! Mert csak ő az egyedüli megtartó és üdvözítő! „Kézen fog Isten és vigyáz reád! Szeret, mint gyermekét, hisz ő Atyád. Hitben e szent tudat sziklaszilárd, hűsége megmarad próbákon át.”

(Dóczé Bálint, ÁHÍTAT 2026)

Februári számunkban Püsök Anna testvérő temetési híre a felelős szerkesztő hibájából tévesen jelent meg. Testvérnőnk temetése 2026. január 4-én volt. Az érintettek elnézését kérjük!

Karmesterképző tanfolyam volt Szilágybagoson

Mély hálával és örömmel emlékezünk vissza a 2026. január 30. – február 1. közötti hétvégére, amikor megrendezésre kerülhetett az I. Erdélyi Karvezetői és Énekkari Tanfolyam. Külön ajándékként éltük meg, hogy a Szilágybagosi Baptista Gyülekezet nyithatta meg kapuit a résztvevők előtt, szeretetteljes légkört és méltó helyszínt biztosítva a közös tanuláshoz, szolgálathoz és lelki épüléshez.

Már a felkészülés időszakát is nagy várakozás és izgalom kísérte, hiszen nem tudhattuk előre, mekkora érdeklődés övezi majd ezt az első alkalommal megszervezett kurzust. Hálás szívvel tapasztaltuk, hogy összesen 55 karvezető jelentkezett, ami egyértelműen jelzi az igényt az ilyen jellegű szakmai és lelki továbbképzésre. A kurzus főszervezői és vezető tanárai dr. Garai Zsolt orgonaművész, karnagy, egyetemi tanár, valamint Veres Dániel testvérek voltak. Szolgáltatukat értékes módon egészítette ki a további oktatók munkája: Szilágyiné Mátyus Elvira és Tóth Donát Magyarországról, valamint Elekes Attila, Székely András és Veres Klaudia karvezetők, akik nagy szakmai hozzáértéssel, alázattal és elhivatottsággal végezték a munkát tudásukkal és személyes példájukkal gazdagítva a résztvevőket.

Az imaház hamar megtelt: a közel százfős énekkar látványa és hangja önmagában is felemelő volt. A karvezetők, az énekkari kurzusra jelentkezők, valamint a helyi és környező gyülekezetek lelkes tagjai együtt alkottak egy nagy közössé-

get, amelyben a közös cél az Úr dicsőítése és a zenei szolgálat minőségének elmélyítése volt. A padsorok zsúfolásig megteltek, a közös éneklés pedig különleges egységet és örömet teremtett.

A kurzus intenzív programja komoly kihívást jelentett mind a karvezetők, mind az énekesek számára. A sűrű beosztás, az új ismeretek elsajátítása, a vezénylés gyakorlása és a hosszú próbák mind kitartást és figyelmet igényeltek. Ugyanakkor mindezek ellenére – vagy éppen ezek által – a résztvevők sokat gazdagodtak szakmailag és lelkileg egyaránt. A vasárnapi szolgálatok különösen emlékezetesek maradtak: a délelőtti és délutáni istentiszteletek során megtapasztalhattuk az együtt végzett szolgálat erejét és szépségét.

A délutáni istentiszteleten dr. Borzási Pál lelkipásztor testvér, szövetségünk elnöke hirdette az Igét. Bátorító szavaival nemcsak a karvezetőkhez és az énekesekhez szólt, hanem az egész gyülekezethez. Arra buzdított mindannyiunkat, hogy: örömmel énekeljünk dicséretet az Úrnak; hiszen a zene és az ének Isten ajándéka, amelyen keresztül Őt magasztalhatjuk.

Szívünk valóban túlcordul a hálától mindazért, amit ezen a hétvégén átélhettünk. Imádságunk az, hogy az Úr áldja meg és gyümölcsöztesse mindazt, amit itt tanultunk, hallottunk és megtapasztaltunk, hogy ezek az ismeretek és élmények hosszú távon is formálják a szolgálatainkat. Kívánjuk, hogy mindezek által életünkben és gyülekezeteinkben egyaránt az Ő neve dicsőüljön meg!

Pap Benjámín lp., Szilágybagos

Ennek most hogyan mondjam?

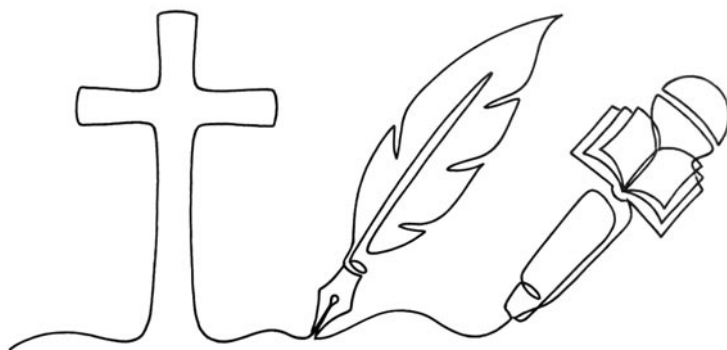
—Március 15-re, a Baptista Sajtó Napjának margójára

„Meg kellene metszenünk a kertben a fákat, meg a bokrokat!” — találta ki a feleségem, Borika az első amerikai tavaszunkon. Megjegyzem, ő nálam hamarabb meglátja az ilyen teendőket, és kész azonnal el is kezdeni. A föld a hó után még csak kissé szikkadt meg, de azért elindultunk az eszközök beszerzésére. Tíz mérföldnyi autóútra volt az óriási ezermester-bolt, ahova belépve hamar segítséget kínált egy vásárlói asszisztens. „Scissor” — mutattam a papírlapomat, meg soroltam a magyaros angolommal, hogy metszőollót keresünk. A természetes afroamerikai hölgy előbb furcsállotta, majd kedélyesen felkiáltott: „Ó, hát annak nem úgy mondják!” Kissé restelkedve követtem, és amíg a kertészeti szerszámokhoz értünk megtudtam tőle, hogy itt ennek a neve: „pruner”.

„Minél inkább visszametszed, annál jobb lesz a termés” — mondja az angol közmondás Marion Van Horne „The Word at Work” (Szavak munkába fogva) c. könyvében. „Mondataidból a fölösleges szavakat ollózd ki, szöveged akkor jobban teljesít” — a jeles szerző keresztyén írókat és szerkesztőket oktató világszerte a múlt század második felében. És a példázatában pontosan a „prune” ige szerepel, „kiritkít, nyes, megmetsz” értelemmel. Először olvasva csak nehezen fordítottam le ezelőtt közel harminc évvel, de a benne rejlő tanács azóta is sokszor eszembe jut. Hasonlóan ahhoz a jelenethez, amikor volt tanárom, Cseke Péter az első Gyakorlati újságírás órára egy szabóollót hozott. Majd az írógéppel készült szöveges lapokat soronként felszeletelte és feladatul adta, hogy illesszük össze új formába egy jobb mondani-való érdekében.

„Mit és hogyan mondjam?” — naponkénti küszködés ez a nyelvi kisebbségben vagy idegen országban élőknek. Az anyanyelv ilyenkor még gyönyörűbb! A teremtet világ és benne a teremtmények eszmélésünktől kezdve általa lett a mienk. „Tiszta, mint a pohár!” — hallottam kisfiúként anyukámat egy asszonytársáról beszélni, vagy apukát, ahogyan emígy vélekedett egy férfitársról: „Megértette az idők szavát!” És e képes beszédek által szinte ma is érzem azt a valamikori falut, benne azokat az egyedien sajátos embereket.

„A nyelven túli világról” Berszán István jeles irodalomtudós atyánkfia mesélt egyszer a fiataloknak. Arról a világról, amelynek a határán megtorpan a nyelv vagy dadogni kezd. Értelmezésekor arra keressük a választ, hogy miként lehet felfogni vagy leírni azokat a tapasztalatokat, érzéseket és gondolatokat, amelyek túlmutatnak a szavak határán. „Olyan szép ünnepély volt,

hogy nem találom rá szavakat!” — indult gyakran a szentjános imaházban egy-egy élménybeszámoló. És elfogadtuk a vélekedést, az eseményről tudósító testvérünk is hasonló nehézséggel küzdött alkalomadtán. De végül meg kellett találnia az odaillő szavakat.

A tavaszi fák és bokrok metszésétől indultam, majd kínálkoztak továbbgondolásra a János 15 gyönyörű képei: „lemetsz” és „megtisztít”. Aztán szinte akaratlanul váltottam irányt ama beszédhelyzetből fakadóan, hogy „Ennek most hogyan mondjam?”. Történetesen ott egy metszőolló, az idegen országban és egy másféle nyelven való vásárlás okozott gondot. Az íróféle embernek viszont örökös küzdelme ez.

„Veszélyes mesterséged van” — figyelmeztet végül Marion Van Horne —, „keresztyén hited a legértékesebb tulajdonod; írásaid színezhetik, formálhatják a világot és a benne élő emberek jellemét.” A könyv 1993-ban jelent meg. Azóta minden eddiginél intenzívebb lett a kommunikáció. Ha még élne, vajon mit üzenne a kortársaknak?! Én magam időnként elszomorodom, és elém jön csendben a kérdés: ha itt lenne a Mester, vajon mit szólna — „Ő hogyan mondaná?”.

Szilágyi László, Cleveland

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Print Printon Nyomda, Nagyvárad.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605